

BOGDAN BARAN
Palotaforradalom

*s ha a császárság nem éli túl ezt az éjt
 ha virradatkor a pusztaság
 bekúszik a város kapujáig
 a boltokban kiszárad a kenyér
 némán meghal a polgármester és a kancellár
 – a királyi palást egy rongya az úttesten
 – az udvari költő fél lépésre az ajtótól
 – a próféta kihűl akár egy elégett tuskó
 az udvaroncok pedig orruk az ablaknak szorítva sírnak*

*hajnal a laktanyákban a szeretet elhamvad
 a színházi öltözőben egy széztúzott tükör robaja
 néhány agyonlőtt teteme a palota kapuja előtt
 a zene foszlányai már ködben*

*a főtéren a fehér ló
 a kapuknál férfiak lobogókkal
 hajnal hajnal kitódulnak az öngyilkosok
 és az első tévelygő autóbusz*

*fehér ló fehér ló kondítja patájával a villamossínt
 nyergében egy álmos leányzó száll
 kis valutaüzérek menetelnek kitartóan a homokban*

*a lépcsőkön nesztelen lopózva
 vénül a nappal
 a leányzó arca elhervad
 felvirrad a következő az új világ*

Homokóra

*így távoznak a dolgok és mind hosszabb árnyékot vetnek
 a szigorú nézelődők hűvös fogadtatása mellett –
 ezen a tengerparton minden folyton egybevág
 a láthatár fércöltéseivel az öntudat körül*

*a súlyos tükrök fagyos terme megérkezik a szárazföldről
 széttolja az ajtófüggönyt beszöknek a sugarak és a fuvolákat
 méltó helyükre ülteti a láthatatlan hegedűs
 vonója alól levendulafelhő*

*egymást bámuló tükrök –
 a titok pedig az ajtó mögött
 a fehér lépcsőn lecsúszik egy tőkehal csontváza
 egy borz üveges tekintete egy óriási hal farka*

*előjönnek a tengerből
 az alásztaló homok hangjára*

Zsille Gábor fordításai